

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ЗАСТОСУВАННЯ АНТИГІСТАМІННИХ ПРЕПАРАТІВ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ КРОПИВ'ЯНКИ

Рябова О. О., Кашута В. Є.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

oksanao@ukr.net

На сьогоднішній день кропив'янка є поширеним алергічним захворюванням, на яке страждають 15-25 % населення в усьому світі. З огляду на патогенез, кропив'янка виникає внаслідок виділення з тучних клітин і базофілів таких вазоактивних речовин, як гістамін, брадикінін, простагландин D₂ тощо. Враховуючи роль гістаміну в патогенезі кропив'янки актуальним є вивчення сучасних підходів до застосування антигістамінних препаратів (АГП) для лікування даного захворювання.

Мета. Проаналізувати сучасні іноземні та вітчизняні рекомендації та настанови щодо застосування антигістамінних препаратів для лікування кропив'янки.

Матеріали та методи. Матеріалом дослідження були сучасні іноземні та вітчизняні рекомендації та настанови щодо застосування АГП для лікування кропив'янки. В роботі були використані методи теоретичного узагальнення та аналізу даних сучасних літературних джерел.

Результати та їх обговорення. Згідно з сучасними рекомендаціями ЕААСІ АГП II покоління (цетиризин, левоцетиризин, дезлоратадин тощо) слід розглядати як терапію першої лінії в симптоматичному лікуванні кропив'янки зважаючи на високий профіль ефективності та безпеки. За потреби можна використовувати чотирикратні дозволені дози у випадках, коли стандартної дози недостатньо для контролю симптомів. Сучасні настанови наголошують, що АГП I покоління (дифенгідрамін, хлорфенірамін, гідроксизин тощо) більше не рекомендовані як терапія першого вибору через ряд побічних ефектів. Вони можуть застосовуватися лише перед сном в тих випадках, коли АГП II покоління недоступні або коли їх користь перевищує ризики.

Також, незважаючи на те, що антагоністи H₂-гістамінових рецепторів (фамотидин та ранітидин) зазвичай використовуються для зниження секреції шлунку та не застосовуються як окремі засіб для лікування кропив'янки, в сучасних дослідженнях було показано, що комбінація АГП з антагоністом H₂-гістамінових рецепторів є більш ефективною, ніж АГП окремо. Це пов'язано з тим, що антагоністи H₂-гістамінових рецепторів також блокують вазодилатацію, опосередковану H₂-рецепторами в кровоносних судинах, що, можливо, призводить до меншого утворення набряку при кропив'янці.

Висновки. Отже, для симптоматичного лікування кропив'янки препаратами першого вибору є антигістамінні препарати II покоління, тоді, як антигістамінні препарати I покоління не рекомендовані через ряд побічних ефектів. Доцільною є комбінація антигістамінних препаратів та антагоністів H₂-гістамінових рецепторів.

Ключові слова: кропив'янка, фармакотерапія, антигістамінні препарати, антагоністи H₂-гістамінових рецепторів.